

Pom haj Bóh!

Sy-li spěvat,
Přinje džělat,
Strowja će
Swójny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj móchny
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spar měrny
Čerstwosé da.

Njech ty spěvat
Swérne džělat
Wšedne dny;
Džen pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočn ty.

Z njebes mana
Njech éi khmatia
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kilz Bóh poda,
Wokrew će.

Sserbske njedželske lopjeno.

W Budyschinje, 1. juntja 1924.

Cíšcež a našod Gsmolerjez knižniczne a knihańje Sav. družst. s wobm. ruk. w Budyschinje.
Wuhadža lóždu žobotu a płaże na měsaz 10 stothę pjenježlow.

Graudi.

Jan. 7, 37—39.

Nascha dženžinscha njedžela steji po Božim stpiczu, na kótrymž je Boži Ssyn wopuszczil město swojego semíského skutkowanja, chze naž połasacž na bliske žwiatki, na kótrychž so dopielnia křesowte žlubjenje, so chze wulcež móz swojego žwiateho Ducha. Wěmy, kaf je žo tam stało k žwiatkam wobnowjenje, a možy noweho živjenja žu psichischle do tuteho žwěta. So vý tež k nam psichischol tajki Ducha, so by žo wobnowilo tudomne živjenje nascheho luda, so by mjes nami wotuežilo k nowemu skutkowanju žive křeseczijanstwo. Derje wěny, so je namakacž wjèle w naschim zyrtwinym živjenju, schtož je morwe. Nasch lud je we wulkich dželach kaž žuchá, njeplódna semja. Wjèle je tych, kiz žu lózny psicheczitwo temu, schtož dñscha trjeba. Tajke možy žu byly tež w spocžatku křeseczijanstwo; ale křeseczijanstwo je dobylo nad nim, a to psches žwiateho Ducha. A to tak, so pření křeseczijenjo dachu žo wabiež wot tuteho Ducha. W ni m a psches njeho žu woni mózniye wustupili se swojim žwědeženjom bjes bojoježu psched žwětom. Na tuthym wježelym žwědeženju nam pobrachuje. Ale Jesuž chze naž k temu wuhadža. Wón naž połasa na móz, kótraž wot njeho wuhadža, w naschim žłowje, po kótrymž prajimy:

Jesuž praji: Póježe ſe mni!

I. Psches njeho: nowe živjenje.

II. Psches njeho: nowe dobrýce.

te mni wschitzu, kiz wý sprózni a wobčeženi ſe, ja chzu waž wóchewicž. A kaž je tam chžyl Židow k žebi čzahnyč, tak chze wón tež hischeze dženža k nam wschitkim. Israél je žo psicheczitwo njemu wobaral, a hischeze dženža leži na tuthym ludu khostanje. Wjèle je tež w naschim čzažu, kotsiz njechadža nicžo wo nim wjedžecž. Wulke njepicheczellewo je žo psicheczitwo njemu ſběhnýlo. Čehodla drje žo człowjekojo tak psicheczitwo njemu wobaraju? To ma žwoju psicheczini w tym, so Jesuž ſtarovje połasa na hrěch, w kótrymž khodžimy. S tym dyrbijich licžicž, lubi křeseczijano, hdvž k njemu džesch, so wón hladia hacž na dno twojeje wutroby. A to je ſa naž něchtia wobčežne. Wón hladia mits do twojego doma, kajki duch w nim kriježi, hacž wý starschi žwoje džecži horjeczehnjecze po tym, schtož je wjedže k wěčnemu živjenju; hacž wý džecži ſeje pođane waschim starschim w luboſći a požluſhnoſći. Wón pruhuje twoje ſadžerženje dželatwy džen, kaž njedželu, hacž khodžisich po Božich křasných. Psched nim njevoſtanje w potajnym, hacž žo wobohaczhich s njepravym kubłom, abo hacž je twój jaſyk hotowy, twojego bližicheho ſalschynje wobehacž, pscheradžicž, žo na njeho pschizlodžecž abo jeho do haniby pschinjescz. Wón widži twój potajny hrěch njepravymoſcze, twoju horodoſcze, ſebičnoſcze a ſamopräwdoſcze. Haj, tutón Jesuž je tebi wobežený, dokelž wón do twojego živjenja ſtrpi ſe žadajnom, kotrež žo staremu człowjeku w tebi njeſpodoba, dokelž chze i tebje wón wjacž, na cžimž twoja wutroba wižy. — Alle wón njeſchińdze jenož, so by jenož prjecž wsał, ale wón pschińdze ſe swojim nowym bohatstwom: Je-li ſo komu ſo piež chze, tón pój te mni a napij ſo. Wono bydlí drje w kóždym człowjeku žadanie po tym, schtož dawa w njeměrje a styknosczi žwěta měr a pokoj dusche. Šwét poſtieža tebi, schtož je wot žwěta: ſemſe, czelne

wjeſeſe, pjenjeſy a ſubla, móz a čeſcž. Wěſcze to wſcho cžlowjek tež trjeba. Ale wón wostanje tola khwod, hdvž je to jeho jenicze a najwyschſche kublo. — Jeſuſ ſak pſchinjeſe ſwoje bohatſtvo je ſwojego wěczneho kraleſtwa, wón pſchinjeſe ſbože a ſbóžnoſcž, wón pſchinjeſe to žiwjenje, kotrež wěczne traſe.

Tuž dži tola tež ty k tutemu Jeſuſej, ſtajej ſo zhe do jeho ſwětla a pſchedewſchém wužypaj ſwoju duſhu pſched ním, kotrehož hrboſcž dže ſa kóždym hréſhnikom, ſo by ſhonil bohatſtvo jeho wodawania. Maſchli jeho, dha tež ſaczujeſch, kaſ ſo ſapocznje to tebi móz noweho žiwjenja, kotrež wón dawa. To je zhe wěſte, ſo ſteji tón w nowym žiwjenju, kotrež je k Jeſuſej pſchitſchol. Wón czini mózne, ſchtož běſche ſlabe, a wjeſeſe, iſtož běſche ſrudne. Wón czini, ſo dyrbi to ſachadne rum dacž wſchědnemu, njeſachodnemu, ſ jenym ſłowom: Wón czini ſbóžne, ſchtož ſhubjene běſche. Taſki dže wón tež k tebi. Chzeſch jeho wróceſto ſtoręcicž? Chzeſch p'chi botu ſtacž? Dženža jo twój czak; njeſkomdž jón, ale dži tež ty, hdvž wón tebje wabi: Jeſi ſo ſomu ſo píz chze, tón pój ſe mní a naſij ſo, ſo by tež ty měl to nim wjeſeſe nowe žywjenje.

II. Khrystus tu praji: Schtóż wéri do mnje, jaſo pižmo praji, ſ teho žiwota rěki žiweje wody poběhuja. S tym chze pra-jič, ſo tón, kotrež je namalat nowu móz a nowe žiwjenje w Khrystu, njeje to dostał jenož ſam ſa ſo, ale ſo i teho tež bohate žohnotwanje ſa druhich wuſhadža. Rěki žiweje wody dyrbi bězeč wot wěrjazch. Po naſchim ſlowje dyrbijesche ſo to ſtacž w možn ſwiatyeho Ducha, kotrehož běſcho tón Anjes tym ſwojim ſlubil. Tež w starym ſakonju ſklyſhiny hížom wo tutym ſwiatyem Ducha. Czurjem ſeho w profetach a pſalmiſtach, w kralach a wyschſchich měſhnikach a we ſwiatych ſ nim hutowaných žonach. Ženotliwi ſu jeho tam dostałi; nětk pat ſwiaty Ducha noweho ſakonja dyrbi býz wulath na wſcho czelo, na starých a mlodych, na starschich a džecži, na wotrocžkow a na džatovi. A tutón Ducha, na kotrehož tež nětk ſaſko czakam, je jena móz byla we wſchěch czakach kſchecijanſtwa hacž do tuteho dnja. Schtóż ma taſkeho ducha, tón hinač njemóže, tón dyrbi datacž ſwědczenje wo wjeſeſu a ſbožu, kotrež je wo nim, a wo Khrystu Jeſuſu, kž je taſke wjeſeſe do ſwěta pſchinjeſl. Dyrbijeli, ſo je temu kaſ, halle pſchitſladi pſchinjeſcž? Tam w přenim czaku kſchecijanſtwa ſutkovanje japoſchtołow pod strachom a njeſcheczelſtwom, pod wobčeſnočju a híſcheze w ſmicerži je ſwědczenje teho, ſchtož ſam ſuſprajach: My wſchaf ſo teho njemóžem wostajicž. Sta-wiſný ſyrlowe nam powojedaju, kaſ bu ſlowo evangeliſtona předowané, dobudžo jedyn lud po druhim. Mižionarojo czahnu won k pohanam, niz, ſo býchu ſo ſemſke ſchazý naſromadžili, ale ſo býchu pohanam ſbóžnik ſich duſhov pſchinjeſli. Hladajmy do ſmutskowneho mižionſtwa a hladajmy do kuždeje wofzadu a do oschich Božich domow, hdzež ſo Khrystuſkova wucžba předuje pſchecživo wſhemu woboraniu a hidženu, wono je to ſamžne wſchudžom: My wſchaf ſo teho njemóžem wostajicž, Ducha Boži nječi czeri, ſo býchu pſchezo wjazy dovojedeni byli k czerſtvej wodze noweho žiwjenja. A ſy prawy kſchecijan, czujesz w tebi nowe žiwjenje Khrystuſkowe, dha njemóžes hročo ſtacž, dha dyrbiſch te ty ſobu pomhač, na tym měſeče a w tym powołaniu, do kotrehož je Boh tebje ſtajil, ſo bu ſobudželil wot twojego bohatſtwa a wot twojego wjeſela, ſo by Anjeſtwe kraleſtvo na ſemi roſiko a pſchiběrało a ſo býchu nowe ſwiatki dale nowe žiwjenje na ſemi. Hamjen.

Czeſcž Boža na horach.

Hlóž: Schtóż Bohu wjerſhniemu ſo poda.

Czeſcž Božu horu powojedaju,
Léž khvali ju w ſchumjenju
A ſ mróčelow, hdvž ſahrimeju,
Bóh ſ nimi rěci na njebju:
Duž wone klinča, poffocža;
To je jich hlóž — Haleluja!

Maſch Anjes w deſchežu ſtupa dele
A ſarutlene wožitva,
Wón lacžnym horam woložu ſezele,
Tich žorla ſaſko napjelnja:
Duž kurja ſo a wopruja
Gwoj džak a czeſcž — Haleluja!

Wý drjewa, kerečki, ſela, trawy,
Wjerſh khorow, lěž, wſcho w ſlobinach,
Schtož wobhola tu horde ſtaly,
Schtož ſlētuje po halosach:
To wylkaj ſ nami khvalenja,
Daj Bohu czeſcž — Haleluja!

Kaſ krafnye Božo wuhotowat
Ty ſemju ſy a njebjieſa!
Ssy ſemju ſi nowa požohnowat
Po lijenžy — — Ty luboſcž ſy,
Wſcho žiwi Twójca dobrota,
Budž khvalba Czi — Haleluja!

Ty ſlonzu ſwojemu daſch ſwěcicž
Na ſlych a dobrych cžlowjekow;
Twój ſwiaty duch chýž naž wſchěch ſwjecicž,
So my herbjo njebjieſow.
Scheczin ſtawu twójoh kraleſtwa
Kaſ k czeſeſi Czi — Haleluja!

Handrij Sejler a J. W.

D o n i o j.

(Volracžowanje.)

VII.

Domoj bě ſebi žadał, doma nětko bě. Wo jſtvoje tam ležiſe we ſožu píchi woknje. Tam běchu jo jemu ſtajili. Chyſche hladacž dele k ſyrlwieſzy a — na ſerchow.

Nan a bratr běſchtaj hnydom wotjeloj ſ macjerju, jaſo bě naſtrožaza powjescž pſchitſchla. S Jurjom ſo wróceſtchu. Do-ſpielnicu jemu to jenicze pſchecž, kotrež mějeſche. Tich pſcheczo-đeſcze džak a modlitwa starscheju towarſcha, kotrež bě ſo bory ſaſko ſhabat.

Jurij tu nětko ležesche druhi tydžen. Šwiatki běchu pſched durjemi. Budžo ſo hotowachu na ſwiate dny, ſo kotrež bě pſchitſra ſada wonkach ſo hížo wobleſka krafmu pýchu naſletnju. Kaſ ſo to ſeleniesche, kaſ to kczejesche! To bě wjeſele! A Jurij ſo wje-ſelesche a — hotowasche.

Na ſwiatki měniſch. Chyſche ſo ſwiatkam ſtanycž, ſebi myſliſch. Haj, na ſwiatki ſo hotowasche, na wěczne ſwiatki; na taſke ſwiatki pſchitſtowasche tež ſwojich lubych, wožebje macjerku lubu a nama. A to ſlowo jeho pſchitſtka bě ſaſko: „domoj!“ ſo domoj pónđe a domoj pſchitſtka, wo tym powje-

dasche, a so tam domach žo wschitzh sažo wohladaju a tam na wěczne domach wostawaju.

Ból to bě a holosz starschimaj, niz mjenje bratrej a fotse. A tola, hdvž jeho tak wježele rěczečz klyschachu wo tutym domoj-pschindzenju, njemóžachu dohho ſrudni byez; bě jim to kaž hlož i druheho kraja, a ta wóczlo klyſchecaze bě drje, tak žo jim ſdasche, hižo wohladalo něchto i kryzneho raja wěcznosce. —

Szobatu do kwyatkov to bě. Towarsch bě tu pobył se kwojim namom. Jurij bě žo wježelit. Hdvž běchtaj žo na dompucz hotowacjo, bě Jurij towarschej, kotrž jemu wutrobne: „Na ſazowidzenje!“ pschiwoł, prajit: „Haj, na ſazowidzenje!“ Zyle wěscze na ſazowidzenje! „Alle mój luby, tu niz, tam domach!“ A ta bě i wježelym hložom prajit. Towarsch njebe druheje wotmowanym namakal, hacž ſo Jurjej ruku tlóčesche, hladajo na njeho ſe kylisowazym wóžkom. —

„Manko! Maczeka!“ ſarwala Jurij. Wobaj tam hnydom běchtaj pschi ložu. „Manko! Maczeka! Wěstaj, hdze bych chzyl jutſje kwyatki kwyeczečz! Tamle wonkach pod ſchomamami pschi ſazozh ſa požlenzu! — Do Božeho domu tam njemóžu ſobu hiež! — Chzu tamle wonkach pod módrymi njebežami hladacz i zyrfviežy kaž tak husto! — Že tola czoſlo!“

Starschej ſwolischtaj a klybiſchtaj, ſo jeho i běhatom tam won donjeſetaj; je-li ſo wjedro tak rjane a czoſle kaž dženja.

„To budže, to budže!“ džesche Jurij, ſo džakujo. „To budže rjenje! — Tak ſmy to i džedom a i Tobu, nanko, kydali tak husto nježelu tam wonkach, hdvž běhym wot ſemſchi a hdvž bě to rjenje!“ —

Na jeho běhym woblicžu bě lute wježelenje.

„Hej, maczeka, nanko! Sswjatki je našch ſbožnik Jezus Chrystus ſe Sswjatym Duchom i tym wucžomnism ſažo pschiſchol, kotsiž tam na jeho ſjetjenje čakachu. — Tak chzemty my tu jutſje tež hromadu bycz wschitzh — Ty, maczeka, a Ty, nanko, a bratr a Hanka, a chzemty čakacž. Wón wěscze tež i nam pschiindže!“ — —

(Vokracžowanje.)

Sserbska zyrkej w Amerizy.

Wo njej tu hižo dyž a dyž pižachmy. Psched frótkim bu nam wobscherny list i Ameriki pschepodath ſ nadrobnej roſprawu wo wuezhnenju Sserbow do Ameriki a wo wutworjenju wožadu we Sserbinu atd. S tuteje chzemty, kaž ſebi to tón, kotrž ju napiža a požla, pscheje, tu to a tamne i přjedawſhim tu wosſewjenym roſprawam dodacž a tak powjeseče wo naſchich frajanach wo zuſbie wudospolnječz. Sa pscheczelnu požylku wupravomu tu i. Janej Měrczinnej w Texazu wutrobny džaf a ſtowimy jeho we ſprawnym ſerbſkim: „Pomhaj Bóh!“ — Snadž je tež wón cžitaré naſchego nježelnika a ſnadž može ſo ſobu poſtaracž wo to, ſo by jich tam wjaz a wjaz cžitarjom bylo. — Tajſich, kotsiž bychu hischeze tu w ſazkej a pruskej domiſnije naſche „Pomhaj Bóh“ cžitali a ſo wo nowych cžitarjom starali, phtamž tež tu pola naſh w Europje; pschetož pschezo je jich domow hischeze doſež, do kotrýchž naſche ſopjenko njeſchiindže, nježmě pschińež, hoj bojimy ſo ſkoro, ſo tu tajž hischeze ſu, kotsiž dyrbjeli povołania a ſaſtojnſtwa dla naſche ſopjenko cžitacž, ale jo nječitaja.

Pſchirunaj i temu tež „Pomhaj Bóh“ lěto 1922, cžižlo 45, 46, 47 a lěto 1923 cžižlo 30 a 31.

Šenjes Měrczin nam ſdželuje ſe ſtarisnow, kotrež buchu w lěcze 1904 ſestajene, jažo evangeliſto-lutherſka wožada Sswj. Patwala w Sserbinu w Texazu ſwoj 50 lětny jubilej kwyeczeſte. Šetža je to poſtakim hižo 70 lět, ſo ſebi tam naſchi ſerbszny krajejnjo ſatožichu wožadu a runje dženja, 23. meje, hdvž tole

pižamž, je to 71 lět, ſo wo Dubach njebožicžeho fararja Šana Kiliama powołachu ſa wjednika wožadu, kotrž bě žo roſhuzdila, domiſnu wopuſčecž a do Ameriki wucžahnhež, potajſim něchto cžiniež, ſchtož runje w tuthy lětach ſažo a ſažo ſta a ſta cžinja. Tuto powołanie ſkonečti ſo ſi tutymi ſlowami: „Bóh ſenjes chzyl nam wſchém ſwojeho Sswjateho Ducha dacž, ſo mi wostanjem w ſkwernej luboſci i njemu a i lubowanemu duchownemu, doniž jumu wschitzh njeđondžem ſi tuteho podrozniſtwa do jeho njebeſkeho králeſtva a Ježo ſi lubym duchownym njeſhwalmym a nječeſčim do wſcheje wěcznoſce. Hamjen!“

S tych mužow, kotsiž i fararjom Kiliamom tehdy jednoči, bě pschi 50-lětnym jubileju jenož jeniczki hischeze živý, Karl Teimert; nětk je tež tutón na Božej prawdze. S tych paſ, kotsiž tehdy ſobu czechskech — bě jich psches 500 —, je jich tež dženža hischeze wjazy živých.

Předy haciež wucžahowarjo 14. dezembri 1854 haciež do města Galveston w Texazu dojedzechu, pschetrachu wjele czechekho dyž po pucžu psches ſendželsku a po morju; wožebje czechko jich žalostna ſhlera domachpýtacše. Haciež do 14. dezembra ſhubidli jich 73 psches ſmijercz.

200 mil dohli bě pucž, předy haciež na to město dōndžechu, na kotrymž novu koloniju ſaložichu. Wſchitzh haciež tam ſobu njeđoczezechu. Cži, fiž žaných ſredkov wjazy njemajach, dycbajch ſo předy hižo wo dželo a ſazlužbu ſtaracž; wostachu wo New-Ulmu a druhich městach.

Bo pschetrathym dohlim pucžu namakachu wucžahowarjo ſkonečnje ſwoj kraj. Alle wſchón ſapocžatki kolonije bě jara cžekli; khorofeze phtachu ſydeleskežo domach; lěcze 1856 a 1857 běchtaj cžeklej lěcze wulfje ſhuchoty. Tola ſi Božej pomožu bu wſchó pschetratce a ſydeleskežo ſaložene a natvarjene. Njeptachu tam tola jenož ſazlužbu a wſchědný ſhleb ale tež město, hdzež mohli ſwojemu Bohu ſlužicž nježleni po cžiftem wuſnacžu evangeliſto-lutherſkeje zyrfioje. S Božím domom bě jim přenje lěta dom, kotrž bě ſ dobor ſara; 17. říjobera 1855 ſazče duchowny Kiliam do njeje. Hodovoniczku 1859 požwyczi „Drjetovanu zyrfej“, poſdžiſho ſchulu, a to w ſerbskej, němſkej a jendželskej věži.

Rěželi ſu tam přenje lěto jenož herbiſti; běchu tam jenož Sserbjo. Wožadne ſhromadžiſny běchu ſerbske, kaž to ſapifti dopokaža. W ſnutkovnej amerikanskej wójnje, w lěcze 1861, pschindžechu pření Němžy do ſydeleskeža a wožadu, tež Lutherſy. Tuž džeržachu pořadnje ſerbske a němſke Bože ſlužby.

Wožadny ſapift lěta 1869 licži we wožadze 128 ſwójbow, 581 duſchow, a to 363, kotsiž i ſpojedži ſhodžachu, a 218 džecži, kotrež njebežu hischeze konfirmowane. 148 mějachu právo hložowanja. 493 běchu Sserbjo, 88 Němžy; mjes tuthy 88 ſu pak tež požerbske ſwójby.

Sserbin bě hlowna wožada; nimo toho ſastaracše duchowny Kiliam hischeze pobožne. Tam w Texazu njebydlachu tehdy jenož tu a tam lutherſke ſwójby; ně, běchu tam zjle ſydeleskeža. Dofelž je duchowny Kiliam njemóžesche wožé ſastaracž, proschescho ſynodu wo předarja, kotrž by, tam wočko požuju, tuthy Lutherſkých duchownye ſastarac. Tutu proſtou nječesche ſynoda dopjelnicz. Tak wosta duchowny Kiliam ſam haciež do lěta 1868. W tuthy lěcze móžesche duchowneho Zimmermannia ſa druheho lutherſkeho mifionskeho předarja ſa Texas ſapokafacž.

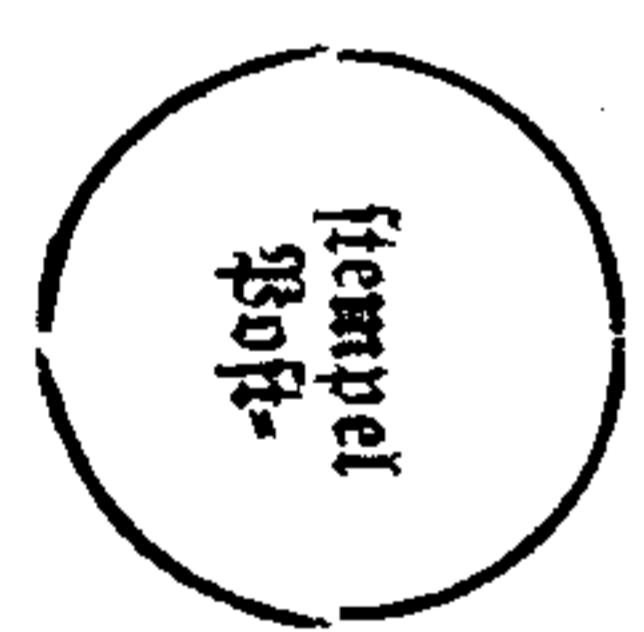
Sydiſkežo a wožada Sserbin pak roſcjeſche a pschiběraſche tak, ſo ſo po čazhu wot njeje 6 nowych wožadom wotdželi.

(Vokracžowanje.)

Zyrfej a stat.

— So njeje sozialdemokratija neutralna abo njestromská pschečitvo zyrki, to pscheradži nam nijedawno jene wosjewjenje w „Leipziger Volkszeitung“. Tam rěkáše: „Tehodla napomina sozialdemokratija hvojich pschirničovarjow, so výchu s zyrkiye wostupili, džecži ke křeženizy njenježli a schulke džecži do nabožneho rošwucžowanja nježali, s tym wotpohladom, so njevýchu džecži dželacžerjow w hlupečzi waczehnijene byle, ale so výchu byli člowjekovo, kotsiž myžla a kotsiž sa postup wojuja.“

Podobne smyslenje ſjewja ſo nám w jenym naſtavku Ramienczanskeje nowiny „Kämpfer“. Tam cítam: „Lenin wo nabožinje. Nabožinu licžachmę jako privatnu wěz; s teho pak jich wjèle tón wopacžny nahlad czerpa; „Hdyž ſo nabožina jako privatna wěz fózdehojenotliweho wobhlađuje, móže komunista wěricz abo tež niz wěricz, partaju to niežo njestara.“ Tole je wějo wopacžny nahlad. Hladajo na partaju sozialistiskeho proletariata njeje nabožina privatna wěz. Nascha partaja je ſebi wědomna, w ja wužwobodenje proletariata wojuje. Tene tajke ſjednoczeniſto nježmě njerofudžene wostacž, hdyž ſo to jedna wo nježdomoſć, cžemnotu a jažakloſć ſacženije, kotrež ſo w khabacze nabožneje wěry ſjewja. Stav naſcheje partaje njemože potajkim praſicž: Wojowanje idejow, wojowanje pschečitvo nabožinje njeje moja pschirničnaſć. Tym, kotsiž měnja, ſo móže naſcha partaja bjes wojowanja pschečitvo nabožinje výč, wotmoliova Lenin (snath russi wjednik): Nasch zvý program je ſaloženy na wědomostnym hvožtanahladze a to runje na tym materialistiskim (kotrež potajkim jeno materiju, maežiſnu pschirpoſmatra, wſcho duchowne a tež Boha ſacžiſta). Nabožina, jena s tych wſchelakich družin ſchłobinſtwa abo nježwolniſtwa, wobliježa jich pschezo hifcheze miliony dželacžerjow a ratarjow.“

Gott sei gebe „Sserbſte Roviny“ hždom ſtakli, proſtam, daſje tutn wotřet ſejchemu					
Betrejicze tudy a wotdajcze ſejchemu doměnilej abo liftnoſherje!					
An das Pöſtam̄t, hier					
Für den Monat Junij 1924 bestellt					
Gerr					
Erpl.	Rauhe der Zeitung	Erfolgeit. art	Bezugſ- zeit	Betrag	
1	Pomhaſ Böh	Bonten	1 Monat	0,10 Štencmar	
Mf. empfangen					

Shto tajke ſchzutwanje pschečitvo nabožinje a zyrki wuſtuki, to počaza wſchelake podawki. Nutry bě ſo w Salomju nad Spremju komunisticka mlodžina rantscheje ſakſteje ſhromadžila; dopoldnia cžahachu wokoło. Na torhoschczu nijedaloko zyrkiye chyžche runje mlodostní rěčnik rěčecž; tu ſajwonichu ſwohy ſa jutrownu Božu ſlužbu. Komunisty ſebi myžlachu, ſo ſo teho dla ſwohi, ſo by ſo jim ſhromadžiſta kaſyla. Wulka byla ſi nich cžerjeſche na wězu, ſo by ſwojenju ſadžewatka, druſy pschečežhachu ſemſcherjow, ſwjetſcha ſtarſhich ludži, ſi hanjazymi ſkowani, ſi džela tež ſi pſchitmanjom; wožebje krjadowachu jeneho zyrkwiného pſchedstejicžerja, kotrež měrkazerjam ſi zyrkiye a ſi zyrkwinéje ležomnoſće kaſačhe. Teho ſynej, paczérſkemu hólzej, ſdřechu woblecženje ſi cžela. Tež hrožachu fararjej. Ženož to, ſo bě farař hifcheze w zyrki, wudželej ſonfirmazije pízma, ſadžewatka temu, ſo jeho nusowachu, w ſastojnſkej drasce cžerwjeniu ſhorhoj njeſcž.

Podobne kaženja nabožneho žiwjenja ſjewja ſo huſčiſcho. W Postelwizach chyžchu jutrownu ſobotu wjecžor hčerliſche ſpewacž a ſi tym ſtare ſabyte waschnja wobnowicž. Tola pſchedstejicžerji gmejnſkeho ſastupjerſtwa a druſy herjekachu tak na nich, ſo bě wſcha nutrnoſć ſkazena a ſo ſo ſpewanja wostajichu. — Tež pſchi tak mjenovaných evangeliſazijach, kotrež ſo nětke lěto a huſčiſcho wotměwaju, ſu wobledžbowali, tak buchu hſchecžijanſkim pscheprachowazym plakatam hnydom tajke píchilépjene, ſi kotrežiž njeſhceželjo zyrkiye warnowachu pſched tajkimi poſpýtami, kotrež chzedža ludži jenož hlupečh ſežiniež.

Na tebi, hſchecžijano, hſchecžijanka, nětko je, hacž chzesch ſo dacž „mudry“ ſežiniež. Na zyrki, na wožadach, na zyrkwiných pſchedstejicžerſtvač, na hſchecžijanskich domach a na kóždym ſenotliwym je nět, woſrařez pomhař tajke nadběhi ſwěta a ſo woſaracž a ſchfitacž ſamych ſo a druhich. Runje dokelž cžat tajki, dýrbimy počaſacž, ſo to ſamy ſchtož rěkam: hſchecžijenjo, kotsiž ſo wuſnamaju jenemu Bohu we nježjeſtach a jenemu Svoboznikej, kotrež tehodla ſi člowjekam pschirničot je ſi duſchow vaja, ſo by nježmijertne duſche wumohł ſo ſwěta ſa duchowne žiwjenje.

Wſchelke ſi bliſka a ſ daloka.

— Pónđelu, 2. junija, je ſe r b ſ i d ſ e ū. Dopoldnia w 10 hodžinach ma hlowna ſerbſka předářſka konferenza hvoju naſetmu hlownu ſhromadžiſmu. Poppoſdnu w 2 hodž ſeňdu ſo ſhafle ſnihowne towarzſtvo ſi hvojnej hlownej ſhromadžiſmje. Na wobej ſhafdžowanzy ſu wſchitzu duchowni pschepracheni; ſhromadžiſne wotměwatej ſo w žurli ſerbiſteho doma.

„Džen evangeliſtich zyrkiyow Němſkeje“ wotměje ſetža hvoju ſhromadžiſmu w Bielefeldze i to 14. junija. Tam ſeňdu ſo ſastupjerjo wſchelk evangeliſtich zyrkiyow Němſkeje; ſi naſcheje ſakſteje zyrkiye dojedže tam 16 ſastupjerjow, kotrež je ſynoda wožebje ſa to wuſwolita. To ma tajki ſjedž wožebje nětkele wuljeje wažnoſće, teho je drje ſebi kóždym wědomiſt. Tuž ſjednocžny ſe hvojimi dobrymi pschečzemi ſa jeho dželo tež nutrne dobroproſchenje, ſo by wuſkutkonal, ſchtož je evangeliſtej zyrki ſe nětkele ſi žohnowanju.

Listowanje.

- K. w H. W. ſa ſewjatki.
- M. D. w B. ſa ſewj. Trojizu.
- K. w R. ſa 1. p. Tr.

Samolwity redaktor: farař Wyr gacž w Kožacžiach.

Cíjicke ſsmolnjez ſtříhigisdičetniſ a ſníhacne.

ſen. družtvo ſ mobnij. rulowanjanu w Budučnosti.